

ГЛАВА ДЕВЯТА.

За увеличителны и умалителны имена:
(Dell' accrescimento e della Diminuzione
dei nomi).

71. — Итальянскый языкъ отъ тѣхъ странъ има особно свойство. Увеличителны слогае сѣ: *one* и *ona* като: *ragazzone* момче, *ragazzona* мома; — *grasso* дебелъ, *grassane* (мѣжскый) *grassona* (женскый) много дебелъ.

Такыва сѣ сѣтне, *accio* и *accia*, *astro* и *astra*, кои-то ся употрѣбляють за укоръ или за долень разумъ; като: *poeta* — *poetastro* поетаръ; *casa* къща — *casaccia* къщюра; *giovinaastro* момчярѣя и пр.

72. — Умалителны слогае сѣ: *ino* — *ina*, *etto* — *etta*, *ello* — *ella*, кои-то показывать хубость или галеніе, на прѣдмѣты като: *pie* — *pie-*
dino краче; *povero* сиромыхъ — *poveretto* сиромыхче и пр.

Тука ся броятъ още *iccio* и *izzo*, кои-то давать долень разумъ, като: *capelluccio* съдрана шляпка, *medicuzzo* лошъ лѣкаръ (быляръ шарлатанинъ) и пр.

73. — Най-сѣтъ имъ едно друго окончаніе въ сѣще-то врѣмя и умалително и укорително: такыва сѣ: *igno iccio* (мѣжскый) и *igna iccia* (женскый) родъ; като: *rossigno* или *russiccio* долень червенъ шаръ: *rosigna* или *rossiccia* въ женскый родъ и пр.